

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-137/12

**Priština
17. april 2013. godine**

U postupku

H. B.

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

K. A.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/152/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA17897), od dana 19. aprila 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 17. aprila 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Poništena je odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/152/2012, od dana 19. aprila 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan pod brojem KPA17897.
- 2- Odbacuje se zahtev H.B. povodom prava korišćenja nad stanom u društvenoj svojini u površini od 38 m², koji se nalazi u Prištini, ul. "Beogradska" br. 12", pošto isti ne spada u sklopu nadležnosti KIZK.
- 3- Troškove postupka određene u iznosu od € 60 (šezdeset evra) će snositi žalilac te isti trebaju biti plaćeni kosovskom budžetu u vremenskom roku od 90. (devedeset) dana od dana uručenja presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 29. januara 2007. godine, H. B. kao nosilac imovinskog prava je podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao potvrđivanje prava korišćenja i ponovni posed nad stanom u površini od 38m², koji se nalazi u Prištini, Beogradska bb 12. Podnosilac zahteva je izjavio da mu je Opština Priština dodelila stan za privremeno korišćenje.

U prilogu njegovom zahtevu, isti je dostavio KAI, među ostalog, sledeća dokumenta:

- Rešenje o dodeli br. 07. Br. 360, od dana 14. septembra 1995. godine, izdato od strane Odeljenja za urbanizam i opštinska stambena pitanja – Opština Priština, kojem je dodeljena imovina u zahtevu/stan podnosiocu zahteva;
- Zahtev odeljenja za urbanizam Opštine Priština br. 032. Br. 352-675, od dana 21. novembra 1997. godine za Distribuciju "Elektroprivreda" u Prištini, povodom pitanja električne energije stanovnika stanova u oblasti u kojoj je podnosilac zahteva takođe živeo;
- Lična karta, od dana 27. avgusta 1996. godine izdata od strane republike Crne Gore.

Na osnovu izveštaja o verifikaciji od dana 11. aprila 2007. godine, KAI je verifikovala administrativnu odluku br. 07. Br. 360, od dana 15. septembra 1995. godine.

KAI je organizovala obaveštenje zahteva. Imovina je posećena tri puta: dana 07. jula 2008. godine, 14. jula 2008. godine i 21. jula 2008. godine. Ekipe za obaveštenje je otišla na mesto na kome se imovina navodno nalazila i postavili znak na vratima stana u zahtevu, koji je indicirao da je isti predmet imovinskog zahteva te da zainteresovane strane mogu podneti odgovor u roku od 30. dana. Tokom obaveštenja nađeno je da je imovina u zahtevu bila zauzeta od strane nepoznatog lica koje nije bilo prisutno.

Dana 18. avgusta 2008. godine, tužena strana K. A. je otišla u KAI i potpisala obrazac za učešće u postupku. Ona je konstatovala da ima dozvolu datu od trećeg lica da koristi imovinu.

Kako bi podržala svoje navode ona je dostavila KAI, među ostalog, sledeća dokumenta:

- Službenu listu Ministarstva rada i društvene dobrobiti koja listira kriterijume na osnovu kojih osoba dobija smeštaj;
- Kopiju socijalne knjižice br. 19/4877, na osnovu koje je tužena strana primila iznos novca kao socijalnu pomoć;
- Pismeni zahtev tužene strane za Sektor za imovinu Opštine Priština, od dana 28. septembra 2004. godine, kojim je potraživala smeštaj;
- Odgovor/informacija br. 010/46-1046, od dana 28. novembra 2004. godine, izdata od strane Odeljenja za imovinu i financije – sektor za imovinu Opštine Priština, koji indicira da je imovina u zahtevu društvena svojina te da je korisnik Opština Priština;
- Potvrda br. 973/04, od dana 18. avgusta 2004. godine, izdata od strane Direkcije za opštu upravu- odeljenje lokalnih zajednica, koji pokazuje da je tužena strana stanovnik Lokalne zajednice br. 1;
- Dostavnica uplate poreza nad imovinom, od dana 09. februara 2005. godine, izdata od strane Opštine Priština, koji pokazuje tuženu stranu – K. A. kao poreznog obaveznika. Ovaj dokument ne identifikuje nijednu imovinu (nema elemenata identifikacije koji se odnose na imovinu u zahtevu takođe).

Dana 18. avgusta 2009. godine, u njegovom pismu upućenom KAI, podnosilac zahteva je objasnio da je tužena strana (K. A.) osoba koja je nezakonito zauzela imovinu. Podnosilac zahteva je zahtevao od KAI iseljenje.

Dana 18. januara 2012. godine, Opština Priština je primila obaveštenja o učešću u postupku pred KAI.

Dana 19. aprila 2012. godine, KAI je svojom odlukom KPCC/D/R/152/2012 odbacila zahtev pošto podnosilac zahteva nije dokazao imovinsko pravo nad predmetnom imovinom.

Odluka KIZK je uručena podnosiocu zahteva dana 05. oktobra 2012. godine, dok je ista uručena tuženoj strani dana 25. oktobra 2012. godine.

Dana 09. oktobra 2012. godine, podnosilac zahteva (u daljem tekstu: žalilac), je uložio žalbu u Vrhovnom sudu. On insistira da je dispozitiv odluke protivurečan sa obrazloženjem te i da je počinjena povreda materijalnog prava. Dalje, on je izjavio da je odluka doneta na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja.

Žalba je uručena tuženoj strani (u daljem tekstu: tuženik). Ona nije odgovorila.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je blagovremeno uložena.

U smislu člana 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, stranka može uložiti žalbu “...u roku od trideset (30) dana od dana kada Kosovska agencija za imovinu obavesti stranke o odluci Komisije o zahtevu”.

Žalilac je primio odluku KPCC/D/R/152/2012 dana 05. oktobra 2012. godine. On je uložio žalbu dana 09. oktobra 2012. godine, što znači unutar vremenskog roka od 30. dana.

U smislu člana 12.4 UNMIK Uredbe br. 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 KAI je uručila žalbu tuženiku. Ona nije odgovorila.

Međutim, žalba ne spada u okviru nadležnosti KAI pošto pravo korišćenja, koje tvrdi žalilac/podnosilac zahteva je u vezi imovine koja je u društvenoj svojine a ne privatna imovina.

U smislu člana 2.1 UNMIK Administrativnog naređenja 2007/5, koji sprovodi UNMIK Uredbu 2006/50 o rešavanju imovinskih zahteva u vezi privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivredno zemljište i komercijalnu imovinu zamenjene Zakonom br. 03/L-079, u daljem tekstu Administrativno naređenje (AN) “svako lice koje je imalo svojinsko pravo ili **pravo zakonskog**

posjedovanja dan predmetnom nepokretnom imovinom, koje u vreme podnošenja zahteva nije u stanju da ostvaruje svoje imovinsko pravo usled okolnosti koje proističu ili su direktno povezane sa oružanim konfliktom koji se desio u 1998/1999. godini, ima pravo na ponovno uspostavljanje svog imovinskog prava kao nosilac imovinskog prava”. Stan u predmetu nikada nije bio privatna imovina te povodom toga isti je van okvira aplikacije u postupku pred KAI.

Iz dokumenata u spisu ustanovljeno je da je stan u društvenoj svojini te i da je Opština Priština bila nosilac prava dodele ove imovine (korišćenje stanova u društvenoj svojini, pravo stanovanja, nosilac prava dodele su bili regulisani zakonom o stambenim odnosima (SG SAPK br. SAPK, No. 11/83, 29/86,42/86)). U 1995. godini, stan u predmetu je privremeno bio dodeljen podnosiocu zahteva.

Nema dokaza da li je podnosilac zahteva zaključio ugovor o korišćenju u smislu člana 37 Zakona o stanovanju.

Bez obzira na to, i da je podnosilac zahteva ima pravo stanovanja isto bi bilo irelevantno u ovim postupcima pošto takvo pravo nad društvenom svojinom ne spada u okviru nadležnosti KIZK, naime Žalbenog veća KAI.

Iako KIZK kao kvazi-sudski organ odlučivanjem na zasnovanosti zahteva je već prihvatila svoju nadležnost, Sud *ex officio* ocenjuje da li predmet spada u okviru svoje nadležnosti (član 195.1 (b) Zakona o parničnom postupku).

Prema tome odluka KIZK u delu na koji je uložena žalba je poništena i zahtev odbačen (član 11.4 (a) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079), ne odbijen, kao što je utvrđeno grupnom odlukom KPCC/D/R/152/2012. U stvari individualna odluka, koja se odnosi na određeni zahtev (KPA17897) koristi izraz “odbačen”, međutim grupna odluka se odnosi na zasnovanost zahteva, te prema tome ista je poništena.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-

3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude (10.21, 10.15 i 10.1 AN 2008/2) uzimajući u obzir da se vrednost konkretne imovine može razumno oceniti kao € 7.600, te kazna ne može biti veća od € 30: € 30

Ove sudske troškove će snositi žalilac koji je izgubio predmet i podneo nedozvoljeni zahtev. U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama završni rok za uplatu kazne za osobu koja živi u inostranstvu je između 30. i 90. dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovede se prisilno izvršenje

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija   *Sylejman Nuredini, sudija*

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija   *Urs Nufer, EULEX zapisničar*